

Nr 39.

Av herr **Welin**, om skrivelse till Kungl. Maj:t i fråga om ändrad lydelse av mom. 2 andra punkten i gällande kungörelse angående förändrade allmänna villkor och bestämmelser för den av staten utövade egnahemslånerörelse.

Egnahemslånerörelsen har dragits med en mängd svårigheter allt från sin tillkomst genom statsmakternas beslut för fjorton år sedan. Den största svårigheten har väl varit den, att lånesökanden haft svårt att komma över gravationsfri jord, eller att få den gravationsfri. Nu har härtill under dessa kristider kommit en ny, nämligen prisstegringen å såväl jord som framför allt byggnadsmaterialier. Dessa senare ha vuxit i pris med omkring 100 %, och även jordvärdet har stigit betydligt.

Enligt mom. 2 i kungl. kungörelsen ang. förändrade allmänna villkor och bestämmelser för den av staten utövade egnahemslånerörelse den 13 juni 1908 med den ändrade lydelse, som momentet erhållit enl. kungl. kungörelsen den 10 juni 1912, må egnahemslån ej utgå, där det beräknade värdet överstiger: för obebygd jordbrukslägenhet 8,000 kr., för bebygd jordbrukslägenhet 7,000 kr. och för bostadslägenhet 4,000 kr.

Dessa belopp äro med hänsyn till nuvarande prisförhållanden alldeles för låga. Det nuvarande prisläget gör det ytterligt svårt att köpa jord och förse den med åbyggnader, för en bostadslägenhet, utan att värdet springer upp till ett belopp, som åtskilligt överstiger 4,000 kr. Och med avseende å förvärvandet och bebyggandet av jordbrukslägenhet äro svårigheterna ungefär likartade.

Bihang till riksdagens protokoll 1918. 4 saml. 16 häft. (Nr 39—42.)

Detta har gjort, att egnahemsbyggandet på sista tiden i hög grad avtagit. För att det icke skall än mer avtaga, åtminstone för de närmaste åren, erfordras en höjning av det beräknade värde, som nu icke får överstridas. Skulle man enbart tänka på kristiden, behövde värdet fördubblas, men det vore oklokt att besluta en höjning, som enbart toge sikte på de nuvarande höga jord- och byggnadsmaterialprisen. Det sannolika är, att när fredliga förhållanden inträda i världen, så komma flertalet av de nu uppskruvade prisen att avsevärt sjunka, men det är icke sannolikt, att de på länge, om någonsin, återgå till de gamla. Med hänsyn härtill och då de värden, som normera egnahemslånen, redan förut voro väl låga, torde en förhöjning med 50 % vara lämplig.

Då egnahemsbyggandet under den närmaste tiden, även med den av mig föreslagna ändringen i bestämmelserna för lånevillkoren, icke torde få någon större omfattning, synes ingen förhöjning i det av Kungl. Maj:t för 1919 begärda beloppet av 6,400,000 kr. till egnahemslånefonden vara erforderlig.

Med anledning av det anförda tillåter jag mig hemställa,

att riksdagen ville besluta att ingå till Kungl. Maj:t med underdånig anhållan, att Kungl. Maj:t behagade föreskriva, att mom. 2, andra punkten i kungl. kungörelsen om egnahemslånerörelsen den 13 juni 1908 må erhålla följande ändrade lydelse: »Egnahemslån må ej utgå, där det beräknade värdet överstiger: för obebyggd jordbrukslägenhet 12,000 kronor, för bebyggd jordbrukslägenhet 10,500 kronor och för bostadslägenhet 6,000 kronor».

Stockholm den 23 januari 1918.

S. Welin.